

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egy évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Hátré 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilvántartási czikk:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Állami csőd.

Nemcsak vagyoniilag juthat csődbe valaki, hanem erkölcsileg is! A hitelt vesztett ember egy színvonalon áll az erkölcsi sikert vesztett el. Mert ez többi élethelyzetnél is rosszabb. Mert az erkölcsi sikert vesztett el. Mert ez többi élethelyzetnél is rosszabb. Mert az erkölcsi sikert vesztett el. Mert ez többi élethelyzetnél is rosszabb.

A mi egyesekre áll, ugyan az áll az államokra nézve is! Nemcsak anyagiilag mehet tönkre az állam, hanem erkölcsileg is. Ezt pedig előidézhetheti a rossz kormányzat, melynek gazdag forrása a — korupció.

Franciaország presztígiéje óriásit esett a sok panama-féle botrány miatt, már-már a lejárt államok sorába kezdtek sorolni, — midőn viharként zuhogott végig az országon a jaj szó: erkölcslen állammunka nincs jövője! — Így jött létre a jelenben is a kormányon lévő polgári kabinet, mely tüzzel-vasal írta a korupciót.

Törökország nem annyira a fegyveres erő elégtelensége miatt jutott már oly régen válságba, hanem a korrumpált kormányzata miatt. Sajnos, kezd vigasztalan lenni Magyarország sorsa is, a korrumpált kormányzat miatt.

Mily más volt e nemzet még csak az 50—60-as években! A törvénytelen kormány által kínált hivatalokat viszszaadósították, inkább nélkülözésnek téve magát a hazafi. Az imádott hazát lebegett mindenki szeme előtt, ez tartotta vissza a bitórlónak tartott kormány kezéből bármint is elfogadni.

Ma már megváltozott a kép. Ma nem bűn az államot megrövidíteni, csak ügyesen kell azt tenni, nehogy nyilvánosságra kerüljön.

És vajon ki idézte elő az ilyen fordulatokat?

A Magyarország élén álló kormányok.

Csupa párturalmi önzésből, vesztegetésekhez folyamodtak, hogy e folytán állandósítsák a hatalmon magukat. A ragály terjedt, s ma már kéz kezét mosva, bevan az egész ország hálózva erkölcslen szálakkal.

Ime Csáky Gyula gróf, szepesifőispán nyilatkozata! Egy újságíró előtt

kijelenté, miszerint azért kell főispáni állásáról lemondania, mivel nem tudta Zelenyák néppárti képviselőjelöltet megbuktatni. Ez elég volt, hogy állásáról eltávolítottassék.

Manapság az érde n semmi, ha az nincs összekötve szabadelvű párti szolgálattal.

Ha már most felvetjük a kérdést, mi idézte elő ezeket az állapotokat, a régi magyar erkölcs miért töretett össze? Könnyen megtalálható a nyom, mely erre vezet.

A dualizmus rendszer!

Ezt Deák prostigéjével létrehozták, de a nemzet zömének nem kellett. Hogy tehát az udvar képes dualizmus rendszer elne elbukjék a választásokkor, erkölcslen módokhoz kellett folyamodni hívek toborzása végett. Magvan rontva nemcsak a köz-erkölcs, de a politikai erkölcs is a nemzetben. A jog és szabadság tisztelete megszűnt, de van e helyett egy oltár, a melyen ez a rendszer naponta áldozni kész: ez a pénz! vagyis kivenni mások zsebéből a pénzt, s kiosztani a hívek közt.

A nagymérvű mágnesi s nemesi címek osztogatása pártzélból történt, ily uton kell összehozni pár milliót a párt kasszájába, hogy vigan folyhasson le, az egy év múlva bekövetkező képviselő választás.

De ilyesmik láttára méltán kérhetjük: így, ezen az alapon vélik megvédeni és fenttarthatni magyar nemzet államunkat, ezen az alapon vélik felépíthetni azon védőbástyát, mely az ezen világrészt háborító küzdelmek, államok és nemzetiségek tért foglalásra irányított törekvései közt Magyarországot megvédeni, magyar nemzetünket egy újabb ezredév viharai közt fentartani egyedül lenne hivatott és képes?

Nem!

A forduló pontnak be kell állania. Ennek a rendszernek buknia kell, ha államunkat erkölcsi csődbe juttatni nem akarjuk. Ne higgyék e rendszer hívei, hogy a magyar nemzetből kivesszett az erő és az akarat. Ne higgyék, hogy a magyar nép nem tud megszabadulni a mai kormányzat dicsőségétől, és nem bírja lerázni a szabadelvű párt uralmát.

Le tudja biz az, — csak hogy nem érkezett még el az idő, a mikor a nép összeszedi minden erejét. Akkor nem fog használni semmi, sem a választási fűfűgök, sem a visszaélések, sem a hatalmi erőszak, sem a vesztegetés.

A ki kételkedik benne, hogy nemzetben van erő, gondoljon vissza a véderő feletti vita napjaira. Akkor együtt érzett az egész nemzet, akkor volt a nemzetnek akarata, — s félelmetes volt az az akarat.

Ne essünk kétségbe a magyar nemzet erélytelensége felett! Ma még elnézi a Bánffy kormányát, de elsőpri a nálánál hatalmasabb egyéniségeket is, ha uralmuk gátolni fogja a nemzet fejlődését. Annál inkább elsőpri az oly kormányt, mely alatt a korupció tétőpontra hágott.

Egy Bánffy, egész szabadelvűpártjával kicsiség a nép feléledő haragjával szemben. Nem a parlamentben csinálják a históriát, — hanem ezt a nép fogja megcsinálni alkalmadtán, midőn fölemeli tiltakozó szavát a dualizmusi kormány s párt ellen.

Ez idő pedig már nincs messze, minden jel arra mutat, hogy a nemzet megmozdult, s véget vet a mai korrumpált rendszernek, mely rohamos léptekkel viszi Magyarországot a politikai erkölcsi csőd felé. Pusztuljanak a nép vagyonában dúskálódó hyénák, nincs nekik helyük az ezeréves Magyarország történetében, az ezer éves Magyarország kormányzatának vezetésében.

Jézus, korbáccsal verte ki a kufárokat a templomból; a magyar nép, szavazatával állja útját, hogy a jelen rendszer hívei beléphessenek megint a parlamentbe. Akkor aztán lesz megint rend az országban, a régi tiszta magyar erkölcs elfoglalja helyét a közéletben. A most lezajlott képviselőházi viták és jelenetek arról tesznek tanúságot: hogy a szabadelvű párt uralom felett kezd a nap lehanyatlani. A nép figyel és levonja belőle a végkövetkezményt.

Politikai hírek.

A t. ház munkarendje. Budapestről vett értesítés szerint a hétfőn megkezdődő kiegyezési tárgyalások miatt a költségvetési tár-

gyalások rendje, mint a Bud. Tud. értesít, megváltoztak. A belügyminiszteri tárcza után ugyanis a kereskedelmi tárczát kellett volna napirendre tűzteni, minthogy azonban a kiegyezési tárgyalásoknál a kereskedelemügyi miniszternek is jelen kell lenni, a kormány az ellenzék vezéreivel abban állapodott meg, hogy a belügyi tárcza után ne a kereskedelmi tárcza, hanem a vallás- és közoktatásügyi minisztérium költségvetését tűzzék napirendre.

A honvéd-gyalogság békeleltétszáma. Ez ideig a honvéd-gyalogság szervezősszerűleg és ezzel megegyezően költségvetésileg is oly békeleltétszámon volt, mely az egyévi újonczállományának felel meg. Eme létszámon felül csakis a nyári hónapok alatt volt még állományban az újonczkiképzésre behívott első évfolyambeli legénység. Ez csakis pénzügyi szempontokból alkalmazott rendszabálya folyó évben meg fog szűnni. Az idei év október hónapjától kezdve ugyanis — a honvédség harcoképességének fokozása érdekében — a gyalogság szervezősszerű békeleltétszámát a teljes két évi újonczállomány mérveig föl fogják emelni.

Színházak a T. Házban.

A képviselőház tegnapi ülésén a belügyi költségvetésnek művészeti tételénél igen érdekes vita folyt le. Erről tegnap távirati értesítést adtunk, melyet ma az alábbi tudósításunkkal egészíthetünk ki:

Bartók Lajos: A színházak feladata az, hogy a fegyverrel szerzett hazát kulturáljával tartsa fent. Így kellene legalább annak lenni! Ő már tíz éve sürgeti egy új nemzeti színház építését, mivel a jelenlegi már nem képes az igényeket kielégíteni. Van pénz bármire csak erre nincs! S nagy szegénységünk meg kellett érni, hogy Pollics Caprice a milleniumra új, díszes csarnokba költözzék; de a magyar színművészetnek egy régi bérházban kell meghúzódnia. A milleniumra sem az operaház, sem a nemzeti színház semminemű programot nem adott; ha csak azt nem nevezik programnak, — a mit a két műintézet nem adott? Nem fogják adni Bánk bánt, a legkitűnőbb magyar darabokat, épen akkor, a midőn az udvar itt lesz. Miért segítjük mi tehát ezeket a műintézeteket, ha vezetésük olyan, — hogy holmi külföldi bohózatokat s vigjátékok előtt háttérbe kell vonulnia a magyar nemzeti művészetnek? (Igaz! Ugy van! a baloldalon.) — A nemzeti színháznak kitűnő személyzete van, nagy dolgokat lehetne művelni, ha volna öntudatos vezetés és a magyar művészt nem rántanák le a pikantériák fertőjébe minden dísznősgökből.

— Igyál ha szereted. Egy kicsit komisz, de tudod lehetetlen jó bort kapni. Most már divat a borhamisítás. Próbáltam mindent, de sehogys sem sikerült egy kis jó borra szert tennem. Hát biz ezt a zsidó méri, de tudod vizzel megjárja.

— Hát jó, jó, mondta Bars fanyar képpel, a mint belekóstolt. De jobb, a jobb! Tudod mit öregem! A boraimból el kell adnom mert az idej termés kiszorította a régieket. Majd küldök egy hordóval a jobbikból!

— No lám, fitelet Kálos. Erre nem gondoltam. A bizony jó lesz. Aztán mi lesz az ára?

Bars mosolygott és azt válaszolta, hogy elküldi a számlát.

E közben Kálosné és Margit visszatértek. A leány szép volt és hideg, mint egy művészi szobor. Bars rajta felejtette a tekintetét és aztán alig figyelt a Kálos gazdasági fejtegetéseire; olykor némán biccentett a fejével, mintha hallgatná, de tényleg ábrándozott. Valjon — gondolta magában — milyen lehet ez a hideg szobor, ha verni kezd a szíve, ha a szenvedély felizgatja, ha pezszeni, forni kezd a vére. Ha sapadt arca kigyul s csodás szép szemei ragyognak. Milyen lehet, ha ölel, ha csókol? Valjon fellehet-e gyujtani, valjon lángol-e, szikrázik-e, vagy hideg marad és közönyös. Valjon sejtje-e a szerelmet, és ismeri-e annak mindenható mómorát?

Ezek a gondolatok izgatták és gyors cselekvésre készítették. A bor lassan fogyott, de Bars mégis izzani érezte a vérét. Mikor ketten maradtak, izgottan fordult az öreg ur felé:

— Sejtet-e miért jöttem!

— Azon nem töröm a fejemet, majd megmondod magad!

El n ö k: Figyelmezteti a szónokot, — hogy imparlamentáris kifejezést használt s ezért rendre utasítja.

Bartók Lajos szükségesnek tartja, hogy a színházak kivételesen a belügyminiszter hatáskörébe alól s a kultuszminiszter hatásköré alá helyeztessék. Hajtandó, hogy az intendánsi állás eltöröltessék s a színházak élére műszaki vezetőség állítsassék. (Helyeslés a baloldalon). El kell törlni az intendánsi állást, mert az intendáns... Remete Géza: Rosszabb a főispánál. (Óriási derűltség.)

Bartók Lajos: A váltakozó intendánsok olyanok, mint a váltakozó kertészek. A mit az egyik ültet, a másik kitépi. Addig-addig oltogatja mindenik a fát, míg teljesen agyon oltják. Így vagyunk mi az operával, mely még sohasem súlydott annyira, mint jelenleg. (Nopcsa kormánybiztos, ki eddig a baloldalon ülve hallgatta a szónokot feláll s azzal a közbekiáltással: Elég volt! jobboldalra megy.) Azt hiszem, hogy a kormánybiztos urnak elég volt. Hiszen a kormánybiztos urnak kedvence szavajárása: En ellentmondást nem tűrök! Az még hagyján, hogy ha az alárendeltkeket vagy felebbvalóival szemben nem tür ellentmondást, de a kormánybiztos ur nem tür ellentmondást a művésznőkkel szemben sem. (Óriási hoszantartó derűltség.) Így csak legutóbb a művésznők férjeit kiiltotta a folyosókról. A színházaknak mindenekelőtt magyar-nak, nemzeteinek kell lenni. Magyar muzsa, lakozzék azokban! (Igaz! Ugy van!) a baloldalon. (Az olyan vezetés mellett minő az utóbbi időben volt, az opera elérte, hogy nincs közönsége. Az az, hogy van közönsége, még pedig kétféle. Ingyenes közönsége s olyan közönsége, melynek fizetnek, hogy jelen van az előadás. Ez utóbbiak közé tartozik a kormánybiztos is. (Nagy derűltség.) Határozati javaslatot nyújt be, hogy az intendánsi állást, mely semmi tekintetben sem szolgál az intézetek hasznára, szüntettessék meg s a intézetek élére műszaki vezetőség állítsassék. (Zajos helyeslés a baloldalon.) Nopcsa Elek báró kormánybiztos: Legelőször is bocsánatot kér Bartóktól, hogy darabjait az igazgatóság oly kevésszer adta elő. (Nagy mozgás a baloldalon.) Ugron Ákos Ej be izléstelen!

Ezredéves kiállítás.

A kiállítási tárgyak szállítása és csomagolása.

A kiállítóknak mihez tartásuk végett már előre célszerűtől megismerkedni ama feltételekkel, melyeket a kiállítás igazgatósága a kiállítási tárgyak beszállítása és csomagolása körül megszabott. E feltételek szerint a kiállítandó tárgyakat a f. évi mácz. hó 15 és április hó 15-ike közti időben kell a kiállítás területére szállítani. Február elsejétől kezdve csak azok a tárgyak szállíthatók melyek hosszabb szerelést, alapzást igényel-

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1896. Február 1.

A menyasszony.

— Irta: Sehesi Samu. —

I.

Valaha jó módnak örveudett az öreg Kálos Péter, de a rossz viszonyok, a kényelemvesztet és némi könnyelműsége, a melyet ő is a nemes Kálos familiától örökölt, mint néhány elődje, alaposan megromgálták vagyoniilag. Káloséknak csak egyetlen leányuk volt, a sapádt, ideges Margit, kinek vézna, beteges kinézése daczára is, megnyerő rokon-szeres arca ritka vonzerővel bírt. Azok a szelid ábrándos szemek, átlátszó tiszta arcának valami megkapó bájút kölcsönöztek. A ki látta Kálos Margitot, már az első tekintetre őszinte barátságot érzett iránta. Szemeiből tűz sugárzott ki és hangjának édes csengése mindig a szívhez talált utat.

Az öreg Kálosék bátyányozták egyetlen lányukat, bár születése alkalmával az öreg Kálos igen fanyarul fogadta azt a hirt hogy az újszülött leány! most már bizonyosra vette, hogy az utolsó Kálos vele száll a sirba. De később belátta, hogy jobban van az így. Fiára ugy sem hagyhatna vagyont s inkább haljon ki vele az utolsó Kálos, mintsem a „büszke“ előnevet, a „szegény“ váltsa fel. A családi név kihalása nem sok gondot okozott Kálos Péternek, de annál inkább érezte, azt a hiányt, mely a szegénységgel költözött a házhöz. Megszokta, hogy kintnő bort igyék, jó szívtartó szírvon, dusan tarított asztalhoz üljön. Vadászson, kocsikázzék, s más uri passzióknak éljen, de mindez már nem telt,

A jó nevelés, vagy a büszkesége nem engedte, hogy ezért panaszkodjon, de néha órákig szótlanul ült egy helyen és szinte megrettent, mikor a felesége vagy a leánya gondolataiból felriasztotta.

A Margit finum ösztöne sejtette, hogy a két öreg titokban szívesen foglalkozik azzal a gondolattal, hogy majd másképp lesz, ha leányuk egy gazdag főjre teszen szert, de azt is tudta, hogy sohasem erőltetnék olyan házasságra, a melyhez a szívnek nincsen semmi köze. Már pedig, ha Bars Károlynak adja kezét, akkor szülői sorsa jobbra fordul ugyan, de az ő szíve halott lesz. És mégis úgy érezte, hogy öreg szülőiért képes volna életének minden örömét feláldozni. Pedig már régóta másnak képét zárta szívébe. És valahányszor az élet őrméire, boldogságára gondolt, mindig ez a kép jelent meg előtte.

Egy délután Kálosné és Margit házi munkával foglalatostkodtak, mikor az öreg ur sietve nyitotta be az ajtót.

— Talpra, talpra! — kiáltotta mosolygva. Kedves vendégünk érkezik. Bars Károly mindjárt itt lesz. Láttam, a mint a dombról lekanyarodott a négyes fogatja. Margitom lelkem, jere csak ide az ablakhoz. Nézd csak azt a négy tüzess sárkányt, csak úgy reptül. Mintha az én „Holló“-mat látnám. Persze, te nem emlékszel már az én „négyesem“-re; akkor te kicsiny voltál....

E pillanatban az országúton feltűnt Bars kocsija. Maga tilt a bakon és a mint a Kálos-udvar felé közeledett, ostort bontott és a lovak közzé csörtetett. Az öreg Kálos arca kigyult és szemei ragyogtak. Nem szült többet, csak szívdohogva nézte a feléjük robbogó gyönyörű fogatot. Észre sem vette, hogy a leánya mint válik halotthalványá,

és mint remeg minden izében. És ez a sápadt, remegő leány a mint atyja mellett állva, látta annak lelkesülő arcát és látta vágyódását a lettűnt, szép napok után, úgy érezte, hogy a Bars Károly szép fogata keresztül gázol annak a másíknak, annak a szegénynek a testén és izzé-porrá rugják a tüzes paripák, hogy tőle elszakadjan örökre.

Mikor a fogat megállt az ajtó előtt, mindnyájan kimentek vendégük eleibe. Bars leugrott a kocsiról, Kálosnak megrázta a kezét és a hölgyeknek tiszteletteljesen köszönt. Aztán bevonultak és jó darab ideig hétköznapi dolgokról folyt a beszélgetés. E közben Kálos előkeresett néhány közönséges szívtart, melyet vendégei számára tartogatott és megkínálta Barsot.

— Öcsém, gyujts rá!

— Apropos kedves bátyám. Vendéged vagyok az igaz, de engedd meg, hogy én kinnáljak. Hallani akarom a te szakszerű bírálatodat a szivaramról. Sok van ebből a fajtából és szeretném a véleményedet tudni.

Kálos kihuzott egyet a duzzadt szivartárczából és rágyujtott.

— Pcpmpás! Ejnye de pompás! Ez egészen jó. Hol szerzed?

— Véletlenül akadtam rá! De hát igazán szereted?

— Persze!

— No hát édes öregem lekötelezel, ha segítesz elszívni.

— De....

— Semmi! Ilyen csekély baráti szívessegét csak abban az esetben utasítunk vissza, ha nem akarjuk semmivel viszonzni.

Mikor vége volt a szerény oszonnának, Margit az anyjával félrevonult. Kálos és Bars az asztalnál maradtak. Gazdasági dolgokról folyt a beszéd. Kálos e közben bort töltött.

nek. Szükséges, hogy a kiállítandó tárgyak szilárdan és lehetőleg csavarozókkal lezárt faladákban legyenek csomagolva. Egy csomagba vagy ládába csak egy kiállítónak egy csoportba tartozó tárgyai helyezhetők, kivéve ama tárgyakat, melyek gyűjteményes kiállításhoz tartoznak. Minden ládába vagy csomagba két árjegyzéket kell tenni; az előbbi felélenek belsejére az árjegyzék rá is szegendő.

Feltétlenül szükséges továbbá, hogy a láda vagy csomag oldalára a kiállítás igazgatóságától beszerezhető rakodóláda ragasztassanak, melyeken a feladó neve, a feladó állomás, a csomagok darab, és sorszáma legyen feltüntetve.

A kiállító azonkívül tartozik arról is értesítenie az igazgatóságot, hogy kiállítási tárgyait hol és mely napon adta föl, viszont az igazgatóság a csomag megérkezésétől azonnal értesíti.

Azokat a tárgyakat, melyeket vasúton vagy hajóval szállítanak, rendes fuvarlevelekkel kell feladni s elég, ha „kiállítási-tárgyak”-nak minősítve „Budapest-kiállítás” czímen küldetnek el. A szállítási díjtételei melyeket a kiállítás igazgatósága az összes érdekelt vasúttal és hajózással egyetértően megállapított, minden vasúti és hajóállomáson betekinthetők. Bérmentelenül vagy utánvét mellett kiállítási tárgyat feladni nem lehet; valamint a postán továbbított küldeményekért is a rendes szállítási díjat „kell fizetni. A „Budapest-Kiállítás” állomásra érkezett tárgyakat a kiállítás szállítója továbbítja a megfelelő kiállítási csarnokokba, de a kiállítás költisége a kiállító számláját terheli. Minden egyéb idevonatkozó kérdésben a kiállítás kerületi és egyéb bizottságai, nemkülönben maga az igazgatóság is készséggel ad további felvilágosítást.

Légberepült hárem.

Lapunk tegnapi számában Petrozsényből mesés, majdnem hihetetlen eseményről adott hírt egyik táviratunk.

Erre vonatkozólag a P. N. mai száma a következők bővebb tudósítást közli.

Olyan ez az egész komoly táviratokban közölt történet, mintha felelevenedett volna a rahló lovagok regényes története, hogy egy óriási robbanással újra meghaljon. Anyira misztikus az egész, hogy kíváncsian várjuk a holnapi napot, a mely majd megérkezik, vagy megsemmisíti. Az azonban, hogy igaz-e vagy nem, nem sokat határoz arra nézve, hogy beszámoljunk vele, mert ha novélla lenne, akkor is érdemes volna az olvasásra. Azok közül a történetek közül való, a melyeket ha regényben olvas az ember, bálmulattal telik el az író fantáziája iránt.

A történet hőse egy Volessu Axintye nevű oláhországi mérnök, egy negyven év körüli ember, a ki külföldön végezte a tanulmányait, de soha se jutott el odáig, hogy praktikus hasznát is vegye annak, a mit tanult, mert egy derék nagynénjéről akkora vagyon örökölt, hogy nem szorult rá a diplomájára.

A mérnök szeptemberben mult egy esztendőre, a határra jött vadászni. Petrozsénytől nem messze Kimpulujnyág, Kobacsény és Irkeny, a három oláh falu közelében a havasok között remek kis területre bukkant olyanforma helyre, a hol igazán a madár se jár. Körül nem volt semmi, csak egy csomó hangtalan fagyos havas, középen egy tisztas ezen keresztül folyt egy esernyő s a tisztas szélén, sok juha és birkája között, lakott messze földön az egyetlen gondolkodó két-lábú állat, egy öreg pakulár, Dumitru. A vén

juhász kis üttök-potok kalibában lakott ebben az örökké néma, fagyos világban, két ország között, nem sokat törődve azzal, hogy ő vajon hova tartozik, ide-e vagy oda.

Az idegen vadász ur szoba állott vele s megkérdezte, hogy az övé-e a föld amelyre a kunyhóját fölépítette? A pakulár megmondta, hogy az övé a föld is, meg a nyáj is. A iddgen ur másodsor is, harmadszor is ellátogatott hozzá s végre lassan-lassan vezetve bele dologba, megégyezett vele. Elmondta, hogy házat akar építeni a föld alá s halála napjáig biztos nyugodt életet biztosít neki, ha megengedi hogy az ő kunyhóján keresztül járjanak a be a földalatti házba. Szólni nem szabad senkinek, a földalatti palotáról nem szabad tudni élő embernek. A juhász beleegyezett az alkuba s fenn a hegyek között, a két ország határán elkezdődött a sürgős munka, hogy megteremtsek egy palotát az ezerégy éjszakából, valami olyasformát, amilyen a Nemo kapitány tenger alatt járó hajója volt a Verne meséjében.

Ennek a palotaháznak a sziklabordait még hallgatagabb tenger, maga anyaföld ölelte körül. Egy csomó mőc jött elő a hegyek közül, jó pénzért kiadni a földet olyan helyre ahogyan belesüllyedne egy ház a földbe ha egyszer es k úgy elhelyedne, hogy csak a föléle maradjon a föld színén. Mikor ez meg volt, hazaküldték őket, hogy ne legyen tanúja annak, ami azután történik. Megérkezett egy csomó olasz munkás és gyorsan elkészült a palota.

Most, hogy megnyitott a pakulár szája s elmesélte mindazt a csodát, amit odalenn látott, mi is megtudtuk, hogy milyen volt a palota. Valami káprázatos fényes lehetett. Tele tükörrel, szőnyeggel, arannyal, bársonnyal olyan puhára vette, mint egy selyem felszék. — Amellett nagy, megközelíthetetlen annak, aki nem ismerte a nyitját. Fenn tövises, szuros havasi növényzet borította be, csak néhány fekete nyilas látogott a sziklaban, olyan barlangformák, amelyek azonban arra valók voltak, hogy friss levegőt szűrjenek át a földalatti házba. Mikor mindennel készen voltak, átvezették a ház tetején a patakot is s rácsipitettek egy már eredetiben rozoga malmot. Ez se volt olyan belül, mint amilyennek kívülről gondolta volna az ember. Az ócska gerendák közé finom gépezetel állították be s az ócska malom a patak segítségével télen-nyáron villamosságot fejlesztett a földalatti palota számára.

Mikor mindennel készen voltak, egyszerre sok vendég érkezett. Egy csomó vadász akik azonban nem sokat háborgatták a medvét, meg az ordast. Lenn a palotában mulattak a vad pezgős tivornyákban. Azután hölgyek is érkeztek, rendesen szépek, fiatalok és csupa uri dáma. Ezek azonban többé nem is tértek vissza a külső világra. Örökre elhelyte őket a föld. A vén juhász sokszor asszonyisírást hallott a palotából, ha felnyitott az ajtó, de — azt mondja — nem sokat törődött vele. Azt gondolta, hogy odebenn nagy uri mulatság van s ahhoz semmi köze a szegény embernek.

Mindig több és több asszony került a föld alá. Legtöbb a vén juhász vallomása szerint lehetett vagy tizenhatsz. Mindig hangosabb lett a jajgatás is a földalatti palotában, míg a mult szombaton éjjel sírás, pohárcsengés, könyörgés, kacagás minden egyszerre elnémult, beleveszett egy iszonyu robbanásba, a mely köröskörül egy napi járó földre megreszkettette a földet s halomba dobta az egész földalatti paradíszot tükreivel, kereveivel s minden mooskállyal egyetemben. Köröskörül azt hitte a nép, hogy most, tél közepén az ég menydörgött s babonás félelemmel fordultak a Boreseu hal-

eltávoított maga mellől. Nehéz, súlyos bánat nyomta a szívét. Érezte, hogy sirnia kell, mert összeroskad a fájdalom alatt. Igyekezett öreg szülői jóváérteit belelni magát a helyzetébe, de szerelme erősebb volt akaratanál. Erőss Andor jutott észébe és érezte, hogy szerelme az iránt soha sem szűnik meg.

— Bars megkérte a kezét és mi örömmel egyeztünk bele, ha te is...

A leány egy pillanatig sem habozott a felelettel. Hangja reszketett, de azért határozottan felelt.

— Mindig örömmel teszem azt a mivel nektek örömet szerzek.

Csak hogy ez a hang nem a szerelmes, hanem a mártír hangja volt, a ki nyugodtan aldozza fel magát azért az eszméért, a melyért küzdött és a melyet szeret.

Káros megölette a leányát. Régóta nem érzett ekkora örömet és boldogságot. — Már maga előtt képzelte a régi jó napokat, amikor uri passzióinak élhetett. Ah ezek a szép idők ismét visszatérnek. Annaira el volt foglalta jövőnd boldogságával, hogy nem vette észre, hogy leánya miként reszket ölelő karjai között s szép arca mint sötétül el a kínos fájdalom miatt. Károsné is oda lépett és megdöbbenve vette észre a nagy változást leánya arcán.

— Margit te rosszul vagy.

— Kissé meglepett ez a hír — felelte a leány — de elmulik.

A szívem dobog és különös izgatottság vesz erőt rajtam. De hisz ez régi dolog. Ideges vagyok és minden csekélység felizgat. Itt... itt fáj!

Fehér kezeit a szívére nyomta.

Károsék kissé megijedtek, de mikor látták, hogy leányuk magához tér, nem törődtek sokat a bajjal. Azt hitték az ünnepekész pil-

vas felé. Arra azonban nem is gondoltak, hogy ez a menydörgés vagy huszonöt embert ölt meg. Ha keresztet vetettek, azzal nem ezeket a szegény áldozatokat kísérték el a tulsó világra.

A bezárt asszonyok, leányok felrobbantották az egész palotát, megölték a férfiakat s meghaltak maguk is. Most egy rakás hamu jelöli meg a helyet, a hol a juhászkunyhó mellett összeomlott a fényes asszony-tömlőc.

A rettenetes katasztrófának két tanúja maradt. Az egyik az öreg pakulár, a ki már felocsudott valamennyire a rettenetes rémület csapása alól s így adja elő a földalatti palota pusztulását.

A mult szombaton este juhái között aludt. Arra ébredt fel, hogy a mérnök titkára, egy Fraçois nevű francia földrátá al-mából s elmondta neki, hogy a vadász urak mind részegek s jöjjön segítségére mert az asszonyok beakarnak törni a dinamitos kamrába s föl akarják robbantani a palotát. Még be sem fejezte a francia azt, amit mondani akart, már földreterítette mindkettejüket a rettenetes dördülés. A juhász elvesztette az eszméletét s csak most jutott olyan állapotba hogy vissza tud emlékezni mindenre.

A másik tanu már eltűnt. Hétfőn, némelyek szerint kedden egy magas barna rendetlenül öltözött, 40 év körül levő férfi járt a közegekben házról-házra kocsit keresve, — amellyel eljuthasson a legközelebbi állomásra. Azota bizonyosan messze jár. E François ur volt a titkár.

VI-ik

— Bugaczi levél. —

Bugacz kilépett a legsötétebb Afrikát jelentő homályból. Hirneve egy ragyogott fel, mint az éjszakai fény — tekintettel a téli időre.

Ugyanis Csinderetebumm, nemzetközi karnagy és bugaczi specialitás, földhöz vágva a Bartalus éneklő ábe-ét így kiáltott fel:

— Do, ré, mi, fá, sol, la, si, do!

És a magyar opera muzsája, mintán lobogos ingujjával megtörölte a száját, homlokán csökölta Csinderetebumot és így replikázott:

— Do, si, la, sol, fá, mi, ré, do!

A borbély hegyezte a füleit, — a „Tárogató” szerkesztője a czeruzáját és így kiáltott fel:

— A magyar zene Messiása megszületett.

Bugacz ismét lázban égett, de ez alkalommal nem az antipirin fogott, hanem láz-ellenes szérummal történt tömeges beoltás.

A bugaczi színház tagjai ordítva szaladtak az utcákon és remek accordekat vág-tak ki a lebbonó szelek szárnyára. A karzatot erősitették és a földszintet szélesítették, de előre láthatólag nem birta a színház befogadni az operai előadásra készülő publikumot. A színház falai e miatti bánatukban mely repedést mutattak.

— Egy fájdalomtól megrepedt szív e kőfal! sóhajtott a borbélyné.

A premiere napján Bugacz felett tisztán ragyogott a nap, a verebek vígan csiripoltak és néhány katas öröm-kukorikolásban tört ki.

Este a kasszáján szürnyű tolongás volt.

Minduntalan hallani lehetett a tyukszemek rémült ordítását. Mindez nem zavarta a közönséget abban, hogy végig élvezze a korszakalkotó zeneművet, mely „Laska Gedeon” történeti nevét viselte büszke czimul.

Előadás közben több baleset történt. Az angolgyűmölcs és turókereskedő bonbonja a lelkesedés melegtől összeolvadt és szétfolyt a szabóns selyem-köntösére, némelyek a kiabálás miatt elvesztették örökre hangjukat, másoknak pedig a tenyereszadt csafatokká a tapsolás miatt. A lámpák az előtűk megjelenő szerzőre dics-sugarat szórtak és tüvegeket szellettők dísz-sortűz gyanánt.

Másnap a kritikus a következő levelet írta a szerzőnek:

Igen tisztelt uram! Nem tudom én melyik volt szebb? Az előadás-e a melynek tanúja voltam? A darab-e, a melyet az ön dicső lelke sugárzott ki — avagy — én magam a ki kritikát írok önről. Én csak áldom a végetet, hogy én, én vagyok.

A szerző pedig így irt az előadó művészek:

Nagyra bálult uram! Nem tudom én melyik volt szebb? Nem tudom én melyik nagyobb? Ön-e a ki eljásztá, az-e a ki megkritizálta, vagy én a ki megírta a darabot. Annyit tudok, hogy mind a hárman nagyok vagyunk. De áldom a sorsot, hogy én mégis nagyobb vagyok.

A művész így felelt: Mindhármán örültem nagyok! Nem tudom én melyik nagyobb, de érzem, hogy én nagyobb vagyok. Jövőnd gyermekeim Gedeon nevet fognak viselni. Irtózatoss nagysággal maradtam stb.

Néhány nap mulva a szerző arcképe megjelent a „Néma hölgy futár”-ban; a darabot pedig levették a repertoírról, mert a nézők közül csak a lámpák árasztották a jótékony fényt a szerző dicskoszoru haláltéka körül.

De ilyen a bugaczi siker!

Február 1-jével

uj előfizetést nyitotunk lapunkra.

Előfizetni lehet bármely naptól kezdve.

Postautalványt az előfizetési díj beküldése végett azonnal küld

az „Ellenzék” kiadóhivatala.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, február 1.

— Olvadás. Délnyugati szél törte meg a hideg hatalmát. A hosszasan uralkodó tél kemény fagyát ma locs-pocs váltotta fel. Egy-szerre majdnem egy hónap óta összefagyott csapadék, rohamos olvadásnak indult. Uton, és gyalogjárón egyaránt víz van. A csatorna nyílásain beömlik a piszkos víz, de azért nem tudja kimosni a bacillus tápláló fészkek ronda üregét, a honnan dügleletes pára kovályog kifelé. Azt hiszik, hogy nemsokára nagy mosás lesz, mert a csatornák már is kiállhatatlanná teszik környezetük levegőjét.

szívem fáj... nagyon fáj. De jobban lesznek, jobban akarok lenni, hogy téged szerethesselek! Hanem a szívem, tudod a szívem gyakran fáj... Ha felizgatnak, mindjárt dobog és olyan nehéz a lélegzetem... Aztán szédtűlök! Andor tarts erősen, ölelj meg, hogy ne érezzem ezt az éles fájdalmat... Sötét, minden sötét. Andor csoklj meg... a csoktól jobban lesznek... —

Eröss Andor érezte, hogy roskadozik karjai között. Reá tekintett és a szép Margit szeméi e pillanatban lecsukódtak örökre. Halott menyasszony volt már, de arca mosolygott, mert szerelme csokját a halál sem tudta ajkairól letörölni.

Az udvarról behangzott a most érkezett Bars kocsiának robaja és a gazda vidám hangja, — oda benn a szobában pedig Eröss Andor zokogva csökölta egy drága halott hideg, fehér homlokát!

Küzdelmek.

— K CAMERONTÓL. —

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

V. (Folytatás.) (10)

A mennyire lehetett a folyam mellett levő uton ment, mely néhol majdnem süketítő zajjal sziklákön tört át, másutt mely tavakat képzett, vagy csendesen mormogva zuhant el a mohos kövek felett. Egyszer más-kor fenyesekkel borított dombokra kellett a kerülő uton felmenni, hogy a veszélyes lápos földet elkerülje.

Egy órai kemény járás után Guy aggodni kezdett. Alma vagy eltévedt, vagy valami baj érte, mert más különben már találkozás kellett volna vele. Még gyorsabban ment előre; míg egy olyan helyre érkezett, hol a folyó elágazott, és itten gondolkozva

A legtöbb helyen, pedig a víz sem folyhat be, (a mi némileg még is kimosná a piszkot) mivel a csatornák nyílásai be vannak tömve. Minden esetre intézkedni kell ez ügyben.

— Városi közgyűlés. Tegnap délután Kolozsvár városi közgyűlése hozzá kezdett a költségvetési előirányzat tárgyalásához. Szvacsina Géza városi tanácsos terjesztette elő, a főbb pontokra egyenkint rá mutatva és részletesen ismertetve a város gazdálkodását a bevételek emelkedését s a tett kiadások által a városi vagyon növekvését.

A részletes tárgyalás előtt élénk vita volt a tanács és a szakosztályok tárgyalása fölött. Benel Ferencz hivatkozva a szabályokra, helytelennek tartja, hogy a költségvetést előbb a szakosztályokkal dolgoztatják ki és ezután veszi a tanács tárgyalás alá. A tanács véleményei felett e miatt a szakosztályok nem tárgyalhattak. Sándor József szintén hozzá szól az ügyhöz s csatlakozik Benel felszólalásához. Ő is szabálytalannak tartja, hogy a tanácsban úgy tekintik a szakosztályt, mint-ha azok a tanácsnak alá volnának rendelve. Az ügyhöz hozzá szól Haller Károly, Szvacsina Géza tanácsos, Fekete Béla, Albach Géza, Groisz Gusztáv és mások. Közgyűlés elhatározta, hogy ez ügyet a szervező bizottság hozza el. A részlet és tárgyalás végre kezdetét vévén, viták csak ama tételeknél merültek fel, a melyekre nézve a tanács és szakbizottságok között vélemény különbségek voltak. Szakbizottság ama javaslata fölött, hogy ezentul a költségvetésbe be véssék a városnak minden ingatlana az ingatlan értékének kitüntetésével szavazására bocsátván, gyűlés elfogadja.

A költségvetés teljesen letárgyalatván, a városi közgyűlés a pótdadót 42 %-ban alaptította meg. A pótdadó ez által 2 %-al kisebb a mult évi potadónál. A Roskovits unió kép megvétele ügyében közgyűlés úgy határoz, hogy a képet megveszi, a város a miniszteriumot kéri fogja, hogy a Roskovitsnak már fizetett 15 ezer frtot elengedje. A képet Roskovits csupán a milleniumi tárlaton állíthatja ki és azontul a város rendelkezésére bocsátja. A közgyűlés a többi tárgyakat ma délután fogja folytatólág tárgyalni. (K.)

— A korszolázás tegnap este zene és fényes villamos világítás mellett folyt a kolozsvári sétatéri tavon. Szép közönség jelent meg s a mulatság kellemes volt. Ma azonban annyira meglágyult az idő, hogy a korszolázás a mai nap délelőttjén szünetel. Ha az idő i.y tart, holnap nem lesz sem zene, sem világítás, sem korszolázás.

— Színház. Tegnap este Zeller Károly elcsélt operettje a „Bányamester” ment. Az előadás meglehetősen volt, tekintetbe véve az idő influenzás járását. Kápolnai, mint Roderik mindenkor a régi volt. Járt a szinpadon, de nem játszott, mozgott de mégsem élt, arcát is forgatta, de nem mimelt, énekelte, de — azért még sem énekelte, szóval minden csinált — és még sem csinált semmit. Alig várjuk már a nagy megfordulását min-deneknek, időnek, direktornak, tenoristának egyaránt. Fichtenau grófkissasszony szerepét

megállott. Aztán kiderült az arca, a mint a valóság megvillant az agyán.

A folyó Drumsheán felől jött le, és Almának azon az uton kellett jönni, de bizonyos, hogy éppen ezen a helyen elvétette az utat és rossz irányra tért.

Guy jobb kéz felé követte a folyót és kavesebb aggodalommal sietett. Csak idő kérdése volt volt; nem sokára megtalálja. Mily fáradt lesz a kedves! És bizonyosan meg lesz ijedve. Alma soha sem mutatta magát bátorinak; és Guynek észébe jutott, hogy Alma a legrövidebb sétára is mindig magával vitte Connt, és gyakran beüsmerte, hogy a hegyek bátoratlanná teszik és félelemmel töltik el. Mit érezhet most szegényke egészen egyedül e magányban?

A Guy szíve egy nagyot dobant, a mint egy dobogásban állva Almát maga előtt meglátta és néhány pillanatba került míg hangját annyira tudta fékezni, hogy kiáltson neki. Ekkor a leány megfordult, és Guy látta a kedves arcot kiderülni, aztán leült a hanga füre, éppen ott, a hol volt.

— Teljesen ki vagyok fáradva — mondta olyan nevetéssel, mely zokogásnak is be-illott volna, a mint Guy hozzá ment.

Ugy érzem, mint a hetek óta jártam volna; majd megbolondultam a félelemtől. Ha csodát láttam, attól féltém, hogy reám rohannak, letapo-nak és a nagy szaryukkal összeütköznek, hogy mindenik szikla mögött rablók leselkednek, és a víz zugása —

A hangja hirtelen elakadt, és ő Guy felé fordította az arcát. Guy levetette magát melléje a füre és v.rakozott. Szerette volna a kis keztyűtlen kezét megfogni, de nem merte, attól félt hogy akkor az egész leányt a karjaiba venné.

— Ugyan jó, hogy eljött és megkeresett. Ugy-e eltévedtem? — kérde Alma.

— Meghiszem azt! Szegény kis jószág, maga minden lépéssel távolabb ment a helyes iránytól!

Es aztán tudára adta a Conn szerencsés hazaérkezését és hogy Rozamond volt az, a ki őt elbe küldte és hogy ő mennyire

poszt látta el. Játéka élénk és ügyes. Énekléséről most nem szólhatunk. Anyazonban megjegyezhetünk, hogy a betegségek érzéketlenségei, dacára is játsza és alkálta azt a farszort szerepet nagy áldott hozott. Zivacokt Vendrey adta pomé. és kupléval, tegnap is zajos tetszést adott. Új volt közöttük a jogászai motilla kuplé. Tsida raktározt Szerény, Durokot Megyery adták travestialis, vasé komikummal zajos derűtséget kelte. A szerepet Pinter Imre töltötte be, fekete jó kedvvel. Többször említettük már, egy társalgási hangja az ilyen fajta szerepekben jól érvényesül, s briliáns éneket adtá vére — szertelenségektől ezuttal elterelve, tegnapi munkálkodását jelesen mondjuk. — Solty Pauláról (Nelli) minem tekintetben a Kápolnairól emeltéket mondhatnók. De nem akarunk ismételni. A krónikás hűségével csak annyit jegezzünk meg, hogy egy énekszámát megújíták. De azt hisszük, ez őt magát sem a valami nagy illúzióba ringatni. Bár lehet, hogy csak hisszük ezt?!

— **A színház ujdonságai.** A színház legközelebb több ujdonságot fog bemutatni. Többszörösen hirdetett és felelté kirívóan reklamizott „Rika” bemutatója a jövőben lesz. Pinter Imre színműve, a „Széllő” a jövő vasárnapra marad. A többi ujdonságok között egy pár klasszikus darabot is olvasunk. A modern vigjáték atyjának, az legklasszikusabb francia vigjáték-írónak két darabja van bemutatásra kiemelve. Az egyik a Misanthrop Molierének kétségkívül legjobb alkotása, mely már vigjáték, de komikumának a keserű humor magaslatára emelésével mélyen megrázó elemekkel dolgozik. A másik a „Férjek iskolája”. Az előkészületen levő darabok között vannak még a „Brigitta”, „A bolygó zsidó” és „A királyné dragonyosa”.

— **Színházi hírek.** Vasárnap délután a rég nem adott „Goldstein Számi” ismét előadásra kerül. A cigány, Szigligeti kitűnő színműve, melyet csaknem két éve nem láttak Kolozsvárt, vasárnap este van kiadva. A czimuszerep tudvaleg Szentgyörgyinek mesterei alakította. Kisfaludy Károly emléktét hét, febr. 3-án, ünneplé meg színműnk igazgatója. Ünnepi nyitányt ad elő a katonazenekar; mely után a költő műveinek fálakjaiból összeállított nagy csoportosított mutat be a színház összes személyzete és végül a „Pártütők” című ügyesen szőtt és mulattató vigjátékát adják elő a lehető legjobb szereposztással. A tartalmasan összeállított előadásra főképen a tanuló ifjúság figyelmét felhívjuk elő. „Rika”, a budapesti népszínház egyik legvonzóbb operette ujdonsága, szerdán (febr. 5-én) fog először színi kerülni színpadunkon.

— **Eljegyzés.** Loránth Dezső m. kir. csodór főhadnagy folyó hó 15-én lép házasságra Lázár Matildal Lázár Árpád, kolozsmezei nagybirtokos bájos és szép húgával. A polgári kötés után délután 4 órakor lesz a főtéri templomban az egyházi áldás.

— **Az orvosbál,** mely tudvaleg elő febr. hó 4-én lesz a legikeresebb elite bálak igérkezik. A páholyok ugyszólván teljesen elkeltek. A rendezőség nagy munkálkodásával nagy érdeklődést keltett fel Kolozsvárt. Az orvosbál egyik érdekessége egy szép

aggódott. Eppen most biztosabbnak találta, hogy Guy beszélni és a mellett ez időt szót Almainak árrol, hogy kipihenje és összeszedje magát.

— Mily szép volt Rozamondától! — mondá halásan. Sajnálom, hogy annyi bajt okoztam önnek.

— Gondolja, hogy gyalog vissza tud jönni? — kérde Guy.

— Azt hiszem, hogy kénytelen vagyok erre! — volt a szomorú válasz. De talán jobban érzem magamat, midőn ki leszek nyugvára; mert tudja — tévé utánna nevetve — máskülönb magának kellene engem havatni.

— Eppen azt szándékozom tenni.

— Oh nem! nem engedem, — mondá Alma. Csak tréfából mondtam; természetes, hogy a saját lábaimon haza tudok menni! Fel próbált állani a mint beszélt, de Guy megfogta a karját és visszahúzta.

— Nincs miért sietni, — mondá. Majd elindulunk, ha jól kipihente magát.

Alma készséggel engedett és arcát a kezére hajtva, behunyta a szemét. — Mily kedves kis arca volt a sápadtsága és kimerültsége dacára! — gondola Guy.

Halgatásuk hosszasan tartott, de midőn Alma végre felpillantott, Guy még mindig őt nézte. És volt valami szemeknek a kifejezésében, a mi a leányt megijesztette; a vér az arcába szökött, hirtelen felállott és szó nélkül vissza kezdett menni azon az úton, melyen jött.

Guynek nem került volna fáradságába lépteit az Alma rövid lépteivel alkalmazni, de ő hátra maradt, szíve tele volt megbánással és lelki furdalással. A leány sietve haladt előre, egyszerű-másszor megböklött és mindig egyenesen maga elibe nézett, midőn Guy végre nem tudta hosszasan így kitartani, hozzája csatlakozott és a leány arcába nézett.

(Folytatása következik.)

orvos valzer lesz, melynek szerzője mint értestülünk Janos Ödön orvostanhallgató. A rendezőség irodája holnapról kezdve a New-york szállodában lesz.

— **Kisfaludy Károly emléke.** A kolozsvári színház kommunikéi és színpadjairégóta jelzik, hogy február hó 3-án Kisfaludy Károly emlékére előadás lesz. Allegoria után Kisfaludy Károly Pártütők című vigjátékát adják. Nagyon szép, nemes dolog ez az ünneplés. Kisfaludy Károly, a magyar romantizmus vezére, a Iréne szerzője, a magyar vigjáték atyja, a Auróra alapítója, a magyar novella első mestere, ezt a megemlékezést teljesen megérdemli, s hogy a Pártütők előadásával röjje le a színház kegyeletét, ez is helyes dolog mert a Pártütők irodalom történeti fontossága, mert benne jelentkeznek először a népszínmű motívumain. Tehát az ünneplés intenciója és módja egészen helyes. De miért teszik a Kisfaludy ünnepélyt február hó 3-ára? Mindenki tudja — kivéve a kivételeket, hogy Kisfaludy Károly 1788 február hó 5-én (Bánóczy József és Toldy szerint február 6-án) született. A színházi vezetőség a kivételek közé tartozik. A Kisfaludy ünnepély ezen időpontja ellenkezik a színházi uzussal, mely pontosan betartotta eddig a dátumot. Miért tették mégis 3-ára az ünnepelet? Megtaláltuk az okát, mert 4-ére és 5-ére a Rika premiérje van kitűzve. A Rika! Párdon! Bocsnatott kérünk az eddig mondottakért. Kalapot emelünk. Mert hát a Rika kedveért tenni bizony-bizony csakugyan lehet kivételt tenni. Hogyne lehetne a Rikaért?!

— **Uj aljegyzői állás.** Kolozsvármegyénél rég érzett szükség volt egy negyedik aljegyzői állás rendszerezésére. A vármegye közönsége sokszor felirt a miniszterhez, de mindhiába. Most mégis megemberelte magát a belügyminiszter s engedélyezte a negyedik aljegyzői állás beállítását.

— **Imce Emil,** Kolozsvármegye árvaszéki ülnöke, mint részvétellel értesülünk anynyira gyöngéledik, hogy ma elutazott Kálenleutgebenbe gyógyulást keresni.

— **Gyászhir.** Dr. Fischer Lajos városi h. tisztigyezt és családját sulyos csapás érte. Leánya Ella, élete tavaszán hunyelt, kimondhatatlan fájdalomra a szülőknök, testvérek és mindazoknak, — a kik a szép fiatal leányt ismerték. A család az elhunytól a következő gyászjelentést adta ki:

Dr. Fischer Lajos ügyvéd és néje szül. Weisz Bertha egy a maguk valamint az alulírt rokonok nevében bánattól mélyen lesújtva tudatják, hogy forrón szeretett leányuk Fischer Ella f. évi január hó 31-én hajnali 4-órakor, ifjú élete 22-ik évében, hosszas szenvedés után elhunyt. A drága halott hült tetemei f. évi február hó 2-án d. e. 10 órakor fognak a belfarkas-utczai 10 sz. gyászházán tartandó rövid gyászszertartás után, az izr. sírkerten örök nyugalomra helyeztetni. Mely szomorú végítéségségtételre a rokonok és barátok szomorúan meghívatnak. Kolozsvárt, 1896. január 31-én. Weisz Herman, mint az elhunyt nagytatyja, Dr. Kiss Mórné, Dr. Deák Albertné, Dr. Halász Ákosné, Fischer Margit, Dr. Fischer Ákos ügyvéd, Fischer Gyula bankéző vezető, mint az elhunyt testvérei. Dr. Kiss Mór egyet. tanár, Dr. Deák Albert ügyvéd, Dr. Halász Ákos ügyvéd, közjegyzőhelyettes, mint az elhunyt sógorai. Dr. Fischer Ákosné szül. Herdan Henriette, Fischer Gyuláné szül. Freune Irma. mint az elhunyt sógoróni.

— **Kolozsvári csodaorvos.** Sulyosan betegedett L—K. ná leánykája, legdrágább szemefénye. Veszedeles betegség, torokgyik támadta, meg a kis ártatlant, ki már sem beszélni, sem enni nem tudott, lélegzeli is alig volt már képes s a katasztrófa csak órák kérdésének látszott. A szülők ilyenkor kapnak fűhöz-fához. A házi orvos sulyos felelőssége érzetében konziliumot proponált. Elfogadták. A szomszédasszonyok egy ilyen betegségét sikerrel gyógyítani tudó ember elhívását javasolták. A szülők elfogadták ezt is. Összehívták a konziliumot s elhívták azt a csoda orvost is, a ki egy időben lisztet árult. Az orvos urak jöttek előbb. Megállapították a betegség mérvét és más szobába vonultak tanácskozni a felett, hogy az operációt miképen vigyék keresztül. Ez alatt megérkezett a csodaorvos is a beteg leányka ágyához. Megnézte a gyerek torkát, egy pálcikára rongyot csavart, ezt bekente valami mixturával benyújtotta a gyerek torkába, ott néhányszor megforgatta, ezután kivette. Erre a gyerek szájaiból nagy mennyiségű genny ömlött ki. Ezután egy pohár valamely szerrel vegyített bort öntött a gyerek torkába, a mitől a beteg hányni kezdett. Ezzel eltávolozott. Alig lépett ki, jöttek az orvosok, hogy operációt végen hajtsák. Ekkor azonban a gyerek már könnyen lélegzett és beszélt, s enni kért. Az orvosok konstataáltak, hogy operációt végezni most már felesleges, mert a gyerek jobban van, a természet segített rajta.

— **Doktorrá avatás.** Ma délbén avatta fel a kolozsvári egyetemi tanács, az új épületben lévő jogikar szigorlati termében dr. Genersich Vilmost, egyetemünk teljesen végzett orvosnövendékét az összes orvosnövendékek tudorává. A felavatásra lejötte a pestről az új doktor atyja Genersich Antal dr. egyetemi tanár is. A felavatás nagy közönség volt jelen.

— **Uj félév az egyetemen.** Ma, február elsejével kezdődik meg az 1895—96. tanév második fele. Az egyetemen most javában folynak az index-aláírások és kollekciómok. Mától kezdődőleg az új félvre be lehet írkozni febr. 12-éig. Azontul csak a dékán által, az akadályoztatás előleges bejelentése után adott engedéllyel lehet beiratkozni. 12—15-ig a tanároknál iratkozhatnak be. Az első félévben rendeznek sokan szoktak abszolválni s így az egyetemi hallgatóság létszáma a II. félévben mindig kevesebb mint az elsőben. Érdekes körülmény, hogy a mostani beiratkozás alkalmával lehet először kiváltani az igazoló-jegyeket 10 krért, melyet hosszas sürgetés után csak most kaptak meg az egyetemi hallgatók. Ez az intézmény sok eddigi galibának lesz hivatva véget vetni.

— **Jótekonyság.** Szekula Ákos, az Adriai társulat vezérigazgatója a kolozsvári ev. ref. kollegium szegény tanulóinak segélyalapjára 30 frtot adományozott. Fogadja a nemes lelkű adományozó előjárásunk hálás köszönetét. Az igazgatóság.

— **Az Á. V. E. jutalmi kiosztásának ünnepélye,** mint már jeleztük, holnap vasárnap d. e. 11 órakor lesz a városház nagytermében. Az előki megnyitót után következik De Gerandó Antonina felolvasása a könyörületről és végül az elnök, dr. Széchy Károlyné, kiosztja az Á. V. E. jutalmait. Az egyesület szívesen látja err az ünnepélyre a nagy közönséget.

— **Orvosbál.** A február 4-ikén a nemzeti színházban tartandó orvosbálra az előjegyzett páholy jegyek valamint személyjegyek a New-York-szálloda 2 számú termében (I. emelet) holnapról (vasárnap 2) átvethetők d. e. 9—12 d. u. 3—6 óráig.

— **Az E. K. E. jelméz-bálra** eddig 80 jelmez és horgy jelentkezett. Van köztük kalotaszegi, törzsközi, mezősegi oláh, görény-szentimrei oláh, jaádi szász, körösfi magyar, torda-szentlászlói oláh, hátszegi oláh, csángó, székely és másféle magyar és számtalan változatban cigány jelmez. — Az előképek és a néprajzi menet tervét most állítják össze és így kíváncsok, hogy a jelmezben megjelenő hölgyek és urak e szándékukat idejekorán jelentésük be. Megjegyezzük, hogy a bálba másféle jelmezben (török, szerb, tirol, rokokó stb.) is meglehet jelenni.

— **A jelméz-bál páholyait** a rendezőbizottság már kiosztotta. A rendelkezésre állott 60 páholyal szemben 200 előjegyző volt és e mellett a színházi igazgatóság a bérlok jogait is fentartotta, sőt 4 hivatalos páholyt kivont a kiosztás alól. Látható ebből, hogy a bizottság csak kevés páholyal rendelkezett és így legjobb akaratára mellett sem tudott minden igényt kielégíteni.

— **Eötvös-ünnepély.** Báro Eötvös József és báro Kemény Zeigmond emlékeztére a nagyenyő Bethlen-kollegium főgimnáziumi ifjúságának önképző-köre a kollegium tornatermében 1896. február 2-án d. u. 3 órakor irodalmi ünnepet rendez. Érdekes, hogy az ünnepély első pontja Gyarmathy „Király himnusz”. Ez is mutatja, hogy e jeles zeneszerzőmennyire elterjed.

— **Tudomásul.** A helybeli nő-iparisiskolában febr. 15 én új szabászati tanfolyam veszi kezdetét, miről a nagyérdeműközönséget értesítjük. Az első félvre beiratkozott növendékek igen ügyesen végeztek e kurzust, a mennyiben képesek önállóan ruhájukat kidolgozni és megvarrni. A kik a második félvre beiratkozni óhajtanak, szíveskedjenek mellesül jelentkezni, hogy a tanítás pontosan vehesse kezdetét. Bővel felvilágosítást ad az igazgatóság (Torda-utca, iskolai helység I. emelet).

— **Táncszertély.** A kolozsvári Hivatal-szolgák Betegsegélyző és Temetkezési Egylete pénztárának alapja javára 1896 febr. 6-án a Stadler-kert helyiségében zártkörű táncszertélyt rendez.

— **Tisztújítás Deésen.** De és r. tanácsú város tisztújítása mult hó 29-én ment végbe dr. Torma Miklós kir. tanácsos, alispán elnökelete alatt. Megválasztattak egyhangulag, közfelkiáltás után polgármesterré Szilágyi Albert, tanácsosokká Illosvay Jenő és Szarvady Farkas, pénztárnokká Miklós Gábor, ellenőrré Kustár Károly, levéltárnokká Cseh Lajos, alkaptánynya Vasziák László, tisztigyeztésné nagy szótöbbséggel Muntány Ágost ügyvéd. A választás a legelső rendben folyt le s a tisztigyeztés kivételével a volt tisztviselői kar nyerte meg újra a közönség bizalmát, a mire érdemes is volt, mert a silány fizetés dacára nagy munka halmazt végzett s valamennyi lelkiismeretes, pontos tisztviselőnek bizonyult. — A hivatalos eskü letétele után dr. Torma Miklós alispán, komoly eszmékben tömör beszédet intézett a tisztikarhoz. Figyelmükbe ajánlotta a közfeladatot, melyet szolgáltniok kell s lelkekre kötvén azt, hogy a város közönségét önzetlenül, tisztá kezel szolgálják, a képviselő testület támogatását kérte ki a tisztikar részére. Az alispán beszéde nagy hatással volt a közgyűlés tagjaira s a nagy hallgató közönségre s zajosan megjeleneztek. Az új tisztikar másnap a polgármester vezetése alatt a fő és alispánnal tisztelgett.

— **Két gyilkosság.** Csabán és vidékén — két szörnyű öngyilkosság bűntette kelt széles körben féltálmást. Sipos István esténként eljárt Zsuzsa Mária tanyai hajdon szemébe gyönyörködni. Mónis Jánosnak is felköltötte szerelmét az érdekes tanyai virág. Tegnap este ott kapta egymást a két vágytárs és szemrehányást tettek egymásnak. Sipos végre parasztpárba szökött ellenfelét és egy fitykóssal halántékán ütötte Moniss halva terült el. A gyilkost elfogták. — Csorvason a mennyek lett gyilkosa Pleván Mihály. A reggeli mellett valami miatt össze szököztek, s az öreg egyházi szalonba vágó kését a menyének nyakába szúrta. A szegény asszony áldott állapotban volt, még olt ereje

a friss havon véres csikót hagyva a szomszédba haladni, de ott elvérzett. Az öreg egyházi maga jelentkezett a csendőrségnél e szavakkal:

— Gyilkos vagyok tartóztassanak le.

— **A gőzmalom vőgőrája.** Németországól oly hír érkezik, mely a gőzmalomoknak, de mindenféle más malomnak is halálát jelenti, — e hír igaz. — Valami német mérnök ugyanis olyan szerkezetet talált fel és szabadalmaztatott, melylyel közvetlenül a gabonaszemekből lehet kenyeret sütni, melynek még az a nagy előnye is megvan a mostani kenyér felett, hogy még izletesebb és táplálabb. Hogy ez a kenyér mikép készül, az egyelőre még a feltaláló titka.

— **A zóna gyerek.** Nyiregyházárol írják: Érdekes jelenet színhelye volt szerdán a deveseri állomás váróterme. Egy visító, fűrge kis honpolgár látta meg ott a napvilágot, körülvéve a falu birája, jegyzője és az állomásfőnök által, kik tanácsalannul, ügyetlenül forogtak körülötte. A dolog úgy történt, hogy egy kis várdai menyecske a szüleihez, Nyiregyháza indult haza, hogy születendő gyermekének ott adjon életet. De nevezett állomás előtt hirtelen szülei fájdalomak lepték meg úgy, hogy leszállani volt kénytelen és az I-ső osztályú váróteremben megszülte gyermekét. Beszállították egy privát házba, hol anya és fia teljesen jól érzik magukat.

— **Papir-koporsók.** A modern technikaának immár sikerült a papirt egy preparálni, hogy minden olyan tárgyat lehet belőle készíteni, a mire előlnek szükségük van. Házat építenek papirból és vannak papirból készült fazekak, nem egy óriási gőzös szeli az oceán hajkait, a mely papirból készült és az amarikai vasuti kocskik között is sok olyan van a minek papirból csináltak minden részét. Az élok után immár a holtakra került a sor. A legujabb idő óta koporsókat is készítenek papirból. New Yorkban állították fel az ilyen gyárat, melyben papirból koporsókat csinálnak, még pedig különféle stylek szerint és olyan alakban, mintha fából volnának.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” táviratai, telefon tudósítái és sürgöny-levelei.)

Országgyűlés.

Budapest, február 1.

A ház mai ülésén Berzeviczy Albert elnökölt. Folytatták a belügyi tárcza keretében a színházi vitát.

Először Fenyvessy Ferenc szóalt fel és a Nopcsa báró intendáns működését kritizálta, a melylyel nincs megelégedve.

Ezután Pázmándy Dénes kelt ki, különösen az opera ellen, a melyre haszontalanul dobják ki az ország száz ezreit — mig a vidéki színészet teljesen el van hanyagolva.

Kikél Pázmándy a rossz gazdálkodás ellen is, mely szerint az intendáns nagy hatáskörénél fogva könnyelműen költenek.

A többség várta, hogy mi a miniszter véleménye; hiába volt annyi helyes észrevétel, melyek szerint az ország székzeit elnyeletik az operaházal, a nélkül hogy valami — kulturális czélt igazán elérnének vele, mert a többség azért Perczel gyöngye beszéde után is elfogadta a tételt és Bartók Lajos helyes indítványát elvetette.

A budapesti nemzeti színház tételénél újra szónokolni akart Nopcsa, De csak hebegés lett belőle.

Erélyes hangon szóalt fel Bartók Lajos és éles kritikákat mondott Nopcsa báró intendánsi működése felett.

Még Fenyvessy Ferenc beszélt, felhíva a kormány figyelmét a vidéki színészet mizerális voltára.

Az udvar a milleniumon.

Budapest, febr. 1.

Bécsben tegnap Hohenlohe hercege főudvarmester a magyar kormány küldötteivel megállapította, hogy az udvar miként vegyen részt a millenári ünnepségeken.

A megállapodás eredménye az, — hogy az udvar a legfényesebben akarja magát képviseltetni.

Eddig 27 főhercege és főhercegnő jelentette be megjelenését.

A főhercegek úgy fognak megjelenni, mint a főrendiház tagjai.

Most először fognak a főhercegek részt venni az új országházban tartandó millenári főrendiházi diszülésén, mint főrendek.

A magyar mágnaok példájára mindegyik magyar diszruhában fog megjelenni.

Miniszterek utazása.

Budapest, febr. 1.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök tegnap este Bécsbe utazott.

Ma a király külön kihallgatáson fogadta.

Wlassich miniszter ma Bécsből Bpestre érkezett.

Katona szabadtársért felfüggesztett szolgabíró.

Budapest, február 1.

Budapesti tudósítónk sürgönytzi:

Brassóbol a szenzációs távirat érkezett Budapestre. Különösen nagy hatást gyakorolt azokra, a kik Henter Gábor hétfalusi szolgabíró ismerik. A távirat szerint Henter Gábort, hétfalusi főszolgabíró három nap óta felfüggesztették állásától.

A felfüggesztésnek oka az, hogy Henter Gábor főszolgabíró már 10 év óta üzi a katonaszabadtársat.

A belügyminiszternek a napokban adták ezt értésre s ez azonnal felcizáltta Budapestre Maurer Mihályt, Brassóvármegye főispánját, hogy a vármegyében fungáló Henter Gábor főszolgabíró visszaéléséről adjon bő felvilágosítást.

Mielőtt Maurer Mihály főispán felutazott Budapestre, a belügyminisztert informálni, azalatt dr. Jeckel Frigyes alispán a csendőrség közbenjárásával elfogatott 12 oláh egyént, kik a 30 éven mind túl vannak és családossal.

Elfogatásuk után az alispán azonnal kihallgatta őket.

Mindnyájan egyhangulag bevallották, hogy Henter Gábor főszolgabíró, ki Maurer Mihály főispánnak egyik legbizalmasabb és legprotegeáltabb embere volt, nagy összegekért kiszabadította őket a katonaszabadtársból.

A kiszabadítás a vallomások szerint úgy történt, hogy a kiszabadítottak helyett benákat, sántákat állítottak a sorozó bizottság elé.

Egy másik módja a katona szabadtársnak az volt, hogy a katonakötelesek részére igazolványokat állítottak ki s ezzel kiszöktek Oláhországba.

A vizsgálat a szenzációs ügyben foly tovább.

A czár nem lesz keresztapja Borisnak.

Budapest, február 1.

Szófiából jelentik, hogy a czár határozottan megtagadta Boris trónörökös keresztapását.

Egy szubvencionált orosz újság ellenkezőjét állítja.

Az a hire ennek, mintha Ferdinánd fejedelem le akarna a trónról mondani, valótlannak bizonyult.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felölés szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyiltér.

A magyar leszámítoló és pénzváltó-bank

erdélyrészi fiókosztálya,

Kolozsvárt, belközép-utca 8. sz.

Betétek után

4¹/₂% kamatot fizet

és azokat előzetes felmondás nélkül

(2—3) folyósítja.

Előleges jelentés.

Van szerencsém Nagyságodat tiszteltel értesíteni, hogy — úgy mint minden évben, ez idén is — március hó első felében Kolozsvárra érkezem, hogy a 2 hónapos

Táncztanítási cyklust

megnyissam, kérvén Nagyságodat a Colone összeállítását mihamarabb megkezdeni, nehogy annak idején időt veszítsünk és az eredményről engem mihamarabb értesíteni szíveskedjék.

Becses választát várva

kitűnő tisztelettel

ZIEGLER JÓZSEF,

táncztanító.

Mazzantini Lajos m. kir. operaházi v. balletmester társa.

Lakás: Andrassy-ut 25. sz. II. em. 13.

4—*

H I R D E T É S E K.

Közigazgatási meghívó.

A „tordai kisegítő takarékpénztár
részvénytársulat”

XXIX. évi rendes közgyűlését

1896. év február hó 9-én d. e. 9 órakor

a városi közgyűlési teremben tartja meg,
melyre a részvényes tagok tisztelettel meghívattak.

T Á R G Y S O R O Z A T: 62. (3—3)

- Igazgató választmány jelentése.
- Felügyelő-választmány múlt évi jelentése s ennek alapján a mérleg megállapítása, a nyereség meghatározása s a felmentvény megadása.
- Kilépés által üresedésbe jött 3 igazgató választmányi tag helyének betöltése.
- Kilépés és halálozás folytán megéresedett napi-biztosi helyek betöltése.
- Közigazgatásról vezetett jegyzőkönyv hitelesítésére egy bizottság kiküldése.

Az alapszabály 22. §-a szerint a közgyűlésen csak igazoló-jeggyel vehetni részt, mely a részvénykönyv előmutatása mellett február hó 7-én és 8-án délután 3-tól 5 óráig az intézet helyiségeiben szolgáltat ki.

Kelt Tordán, 1896. évi január hó 27-én. Az igazgatóság.

MEGHÍVÓ.

A gyulafehérvári takarékpénztár
mint részvénytársaság

XXIV. ÉVI

RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

folyó 1896. évi február hó 20-án

délután 3 órakor

saját helyiségében fogja megtartani, melyre a t. részvénye-
seket ezennel meghívjuk.

63. (2—3)

A KÖZGYŰLÉS TÁRGYAI:

- Jegyző választása és a jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.
- Az 1895. évi zárszámadások előterjesztése; az igazgatóság és a felügyelő-bizottság jelentésével a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a felmentvények iránti határozathozatal.
- Igazgatósági elnök és hat igazgatósági tag választása.
- Hat felügyelő-bizottsági tag választása.

Kérjük a részvényeseket, hogy — szavazati joguk gyakorol-
hatása végett — részvényeiket a közgyűlés előtt legalább 3 nappal a
takarékpénztár hivatali helyiségében letéteményezni sziveskedjenek.

Gyulafehérvár, 1896. évi január hó 27-én.

Az igazgatóság.

ELADÓ HÁZ.

A Múzeum-utczában 6. szám alatt fekvő,
2 szobából, konyhából és hozzátartozókból álló

külön kis telek
szabad kézből eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal: Rózsa-utca

1. sz. alatt, földszint. 31. (2—3)

BENIGNI SÁMUEL

friss és füstölt husok nagy árudája,

főter, Plebánia-épület.

Minden nap kapható első rendű

marha-, sertés-, borjú- és szopó bárányhús; mindennemű
füstölt husok, kolbászkok, szalonna saját hízalómban hizott
sertésekből.

Zsírnak való szalonna, frissen olvasztott zsír.

— Mérsékelt ár! — Pontos kiszolgálás! —

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöl-
tetnek. 30. (5—12)

Eladó tenyésztő-kanok.

Alulirotnál

eredeti görbedi, fajkeresztelési czélokra elősmert alkal-
mas erős csontozatu, szilárd természetű, kitűnő, kitartó,
hízó képességű

50 darab 1 éves tenyésztő-kan sertés

eladó

Görbeden, vasúti állomás Szalonta, u. p. Tenke:

Györffy László földbirtokosnál.

48. (3—3)

BUTORVEVŐK FIGYELMÉBE!

Üzlet újja szervezés miatt

dúsan felszerelt raktárunk készleteit,
mindenféle

kárpitos butorokban,

ugyszintén

butor különlegességekben

mélyen leszállított áron adjuk el.

Duchony J. és Fia

kárpitos butor-raktár.

849. (18—x)

NEW-YORK SZÁLLODA

KOLOZSVÁRT.

Megnyitott Deczember hó végén.

Minden helyiségében és vendég-szobáiban

villanyos világítás

és tetszés szerinti fokra szabályozható

központi légfűtés.

Világvárosi nívoun álló étterem, téli
kert és kávéház; társaságoknak tekepálya
és külön étkezők!

Vendég-szobák villany-világítással
és fűtéssel együtt 1 frttól kezdve.

Hosszabb időre mérsékelt árak!

Az első emeleten díszterem

ünnepélyes alkalmakra.

Külön berendezve fürdő-helyiség!

Fűthető omnibus a vasúthoz és külön
fogát rendelkezésre!

Kérve a n. é. közönség nagybecsű pártfogását

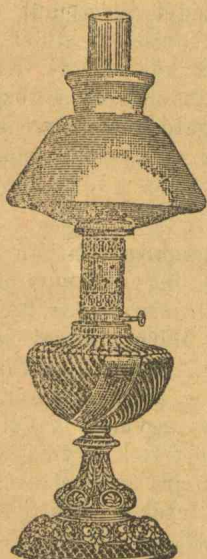
kiváló tisztelettel:

44. (4—6) STEUER és GÁLOS,

a „New-York”-szálloda bérleti.

Bármely szobai
petroleum-lámpa
átalakítható
denaturált
szeszegő
lámpává!

A lámpa Auer-féle izzó
testtel 50—60 gyertyavi-
lágat ad, óránként 2¹/₂ kr.
ára szeszt fogyaszt, kor-
mot, füstöt nem csinál,
robbanás ki van zárva,
tisztítani nem szükséges.



13. (8—x)

Erdélyi részekre kizáró-
lagos elárúsítók:

SIGMOND
TESTVÉREK
Kolozsavart.

Vidékre viszont
elárúsítók keres-
tetnek.

Kolozsavári elárúsító:
HUNWALD LIPÓT
kinél a lámpa meg-
tekinthető.

Haszonbéri hirdetés.

Szolnok-Dobokamegyében fekvő Doboka községben
340 kat. hold terjedelmű

udvarház és gazdasági épületekkel ellátott

tagosított birtok

folyó évi április hó 1-től kezdve

haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni e tárgyban tulajdonos Gr. Bánffy György
megbízottja: Gajzágó Antal ügyvéddel Kolozsavart, bel-
magyar-utca 5. sz. alatt.

71. (1—3)

Legfelsőbb helyen engedélyezett

„Duna” biztosító-társaság.

Összes biztosítéki alap

több mint 12 millió forint.

Ezennel van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy
a „Duna” biztosító-társaság Kolozs, Szolnok-Doboka, Besztercze-Naszód,
Torda-Aranyos és Maros-Tordamegyékre főigénkségét reám ruházta.

A „Duna” biztosító-társaság biztosítéki alapja tőkében és tartal-
lékban 8.563,978 frtot és évi díjbevételekben 4.000,000 frtnál többet,
összes biztosítéki alap tehát: 12.000,000 frtnál többet tesz ki.

A „Duna” biztosításokat eszközöl szabott díjak mellett:

- tűzkár ellen, lak- és gazdasági épületekre;
- jégkár ellen mindennemű terményekre;
- szállítási veszélyek ellen tengeren s vasúton és
- az ember életére, tőkére és járadékokra, minden ambíció szerint.

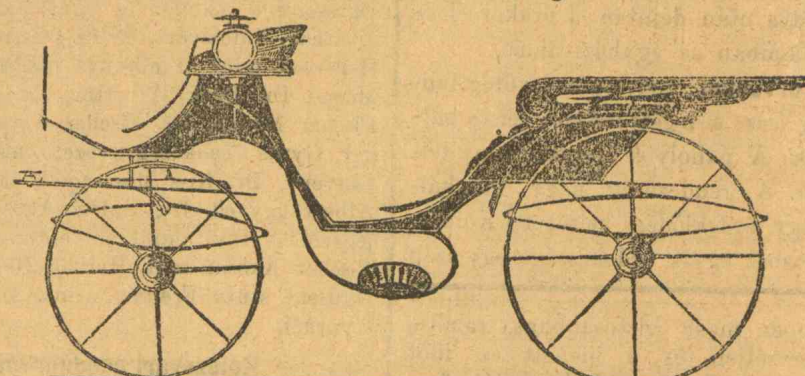
Miután még föllemlitem, hogy az előforduló károk a legteljesebb
módon megbecsültetnek és a társaság által a legpontosabban
kifizettetnek, kérem becses ajánlatait, s maradok kiváló tisztelettel:

KIRSCNER MÓR,
Belhid-utca 6. sz.

32. (3—3)

A berlini nemzetközi ipar-műkiállításán
1895-ben dísz-oklevéllel, kereszttel és arany éremmel
lett kitüntetve.

UDVARI ANDRÁS kocsikészítő,
Kolozsavart, Hidfő-utca Zöldfa-vendéglővel szemben.



Van szerencsém fölhívni a nagyérd. közönség becses figyelmét
üzletemre, hol készítek mindennemű ruganyos fényűzésű kocsikat;
elvállalok nyerges (szatler) és fényező munkákat a legutányosabb
ár mellett.

Megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközölök.

Raktáromon mindig nagy készletet tartok megtekintés végett
s a nagyérdemű közönség rendelkezésére állok.

Nagybecsű pártfogását kérve

tisztelettel

Udvari András,
kocsikészítő.

742. (27—30)

Mily elkerülhetlenül szükséges a szőlők permetezése,
az elmúlt évadban bizonyult be, midőn csakis a permetezett szőlők nem
mentek tönkre.

Ennek elérhetésére legjobbnak bizonyult **MAYFARTH PH. és társa**
szabadalmazott

önműködő SYPHONIA

szőlővessző és növénypermetezője,

mely az oldatot szivattyúzás nélkül önmű-

ködően a növényekre permetezi.

Ezen permetezőkből már sok ezer van használatban
és számos dícsérő bizonyítvány mutatja
kiváló voltát valamennyi egyéb rendszerrel szemben.

Ábra és leírás
rendelkezésre áll: **MAYFARTH PH. és társánál**
mezőgazdasági gépgyárak, különlegességi gyár borsajtók és gyümölcs-
értékesítési gépek részére,

Bécs, II/1, Taborstrasse 76. sz.
Árjegyzékek és számos elismerő levél ingyen. — Képviselek
és ismétlődő kívánságok. 890. (4—12)